

— Щомъ той не знаеше тогава фразата: „дрѣхитѣ сж скроени“, дава обратно понятие?

— Едно писмо може да се тълкува всѣкакъ.

— Карастояновъ дълго ли врѣме стоя въ Нишъ?

— Два деня.

— Като за каква миссия бѣше дошелъ Карастояновъ въ Нишъ.

— Не зная.

— Азъ мисля г-нъ Великовъ, че двама еднородци, въобще познати или не, съ особено удоволствие се срѣщатъ въ странство, даже и да сж имали враждебностъ по между си, ще я забраватъ и ще си поприкажатъ. Това се знае отъ опитъ. Слѣдователно, да дойде г-нъ Карастояновъ въ Нишъ и да не го запитате защо е дошелъ, това не е естествено, още повече, че вий като емигрантинъ и се интересувате да знаете, какво става въ княжеството и за какво е дошелъ Карастояновъ?

— Азъ не съмъ любопитствувалъ да науча отъ него, защо е дошелъ въ Нишъ и по каква цѣль.

— Положително ли помните, че не сте го питали за какво е дохождалъ.

— Положително.

— Но-нататѣкъ пишете въ писмото: „не смѣя да се простирамъ“, защо пишете това?

— То е за да скратя писмото.

— Защо казвате „не смѣя“, а не „не можя“?

— Азъ мисля, че все едно значение има „не смѣя“ или „не могъ“.

— Въ българския языкъ не е така.

— Азъ ви казахъ, че едно писмо може да се тълкува отъ човѣка, както обича.

— Съ Карастоянова отъ кога се познавате?

— Отъ 1880 година.

— Въ приятелски ли отношения сте били?

— Просто добръ день, далъ ти Господъ добро.

— Шапочно знакомство.

— Да.

— На мухабетъ, на гуляй съ него не сте ли били и не сте ли си приказвали нѣкакъ си по-искренно?

— Не.

— Друго зимание—давание освѣтъ шаека имали ли сте?